

Dosarul nr. 3ra-1034/22
2-20118183-01-3ra-06102022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. I. Barbacaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. G. Mîra, G. Dașchevici, A. Bostan)

DECIZIE

23 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Aliona Miron
Ala Cobăneanu

examinând recursul depus de Inspectoratul General al Poliției

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a lui Victor Mercic, reprezentat de avocatul Serghei Șteliman împotriva Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului de poliție Orhei cu privire la anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil de restabilire în funcție, încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 28 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Inspectoratul General al Poliției și menținută hotărârea din 12 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani

constată:

La 24 septembrie 2020, Victor Mercic, reprezentat de avocatul Serghei Șteliman a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului de poliție Orhei cu privire la anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil de restabilire în funcție, încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că prin ordinul Inspectoratului General de Poliție din 25 august 2020, a fost concediat din funcția de subofițer superior al Serviciului patrulare a Secției securitate publică al Inspectoratului de poliție Orhei în baza art. 47 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, pentru comiterea unei încălcări grave.

Astfel, în opinia angajatorului încălcarea gravă, comisă de el, s-a exprimat în aceia că aflându-se într-un local de agrement din sat. Piatra r-nul Orhei, în afara orelor de program, fiind martor cum două persoane l-au agresat pe un minor, nu a intervenit în conflict, dar s-a limitat la somația verbală a persoanelor în cauză de a înceta acțiunile ilegale și nu a anunțat despre caz cea mai apropiată subdiviziune de poliție.

A invocat dezacordul cu ordinul de concediere, considerându-l ilegal și neîntemeiat, necesar de a fi anulat, cu restabilirea sa în funcția anterior ocupată, achitarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă și a prejudiciului moral.

Cu referire la prevederile art. 25 alin. (7), 47 lin. (1) lit. k), 55 alin. (7) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului și pct. 36 subpunctul 7) din Statutul disciplinar al Polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 9 iulie 2013, a evidențiat că chiar din ordinul de concediere rezultă că în timpul celor întâmplare, dânsul se afla în afara orelor de program, adică nu se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Totodată, întru respectarea prevederilor art. 25 alin. (5) pct. 1) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, pentru comiterea unei încălcări grave, dânsul a cerut persoanelor ce agresau minorul să înceteze acțiunile ilegale.

Ca răspuns, aceste persoane l-au agresat fizic pe dânsul, cauzând leziuni corporale ușoare sub formă de XXXXX, fapt demonstrat prin raportul de expertiză judiciară nr. 202026P0141 din 22 iulie 2020, întocmit de secția Rezina a Centrului de Medicină Legală.

Reieșind din textul art. 25 alin. (5) pct. 1) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, pentru comiterea unei încălcări grave, forța fizică, mijloacele speciale și arma de dotare pot fi folosite doar dacă cerința de a înceta acțiunile ilegale nu s-a soldat cu niciun efect.

Ceea ce ține de mijloacele speciale și arma de dotare, a comunicat reclamantul că, aflându-se în afara orelor de program, nu le deținea asupra sa și nu putea să le folosească.

Cu referire la aplicarea forței fizice, dânsul nu a dovedit să o aplice, deoarece îndată ce au fost somate să înceteze acțiunile ilegale de maltratare a minorului, cele două persoane l-au atacat pe dânsul.

Mai mult ca atât, leziunile corporale pricinuite lui în urma altercațiilor denotă că cele două persoane erau mai puternice și dânsul nu putea doar cu ajutorul forței fizice să curme acțiunile ilegale ale acestora.

În ceea ce privește neanunțarea poliției, în primul rând, fiind agresat fizic, nu reușea să facă aceasta, în al doilea rând, avea bateria de la telefonul mobil descărcată.

Așadar, a considerat reclamantul că nu numai că nu a comis o încălcare gravă, dar în general nu a comis o încălcare disciplinară.

Cu referire la prevederile art. 209 alin. (1) Codul muncii, a afirmată că, după cum rezultă din textul ordinului, Inspectoratul General al Poliției cunoștea despre cele întâmplare chiar la 21 iulie 2020, astfel termenul limită de aplicare a sancțiunii disciplinare era 21 august 2020.

Necătând la aceasta și contrar prevederilor legale enunțate, angajatorul a emis ordinul de concediere abia la 25 august 2020, astfel încălcând termenul limită în interiorul căruia era posibilă aplicarea sancțiunii disciplinare cu 4 zile.

La fel, în opinia reclamantului a avut loc încălcarea procedurii aplicării sancțiunii disciplinare, întrucât conform prevederilor art. 55 alin. (4) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, pentru comiterea unei încălcări grave, polițistul în privința căruia se desfășoară ancheta de serviciu are dreptul să cunoască integral materialele anchetei de serviciu, să solicite și să prezinte probe în apărare.

Contrar acestor prevederi legale, lui nu i-au fost prezentate materialele anchetei nici măcar parțial.

De asemenea, necătând la solicitarea sa, angajatorul nu a ridicat și examinat secvențele video de pe camerele de luat vedere din localul de agrement, unde a avut loc altercația, imagini pe care se vede clar că dânsul a acționat în strictă conformitate cu legislația și a întreprins toate măsurile dependente de el.

În așa mod, la etapa anchetei de serviciu i-a fost grav încălcat dreptul său la apărare.

Având în vedere prevederile art. 90 alin. (1), alin. (2) lit. a), b), c) și alin. (3) Codul muncii, a remarcat că angajatorul urmează să-i plătească o compensație pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, în mărime nu mai mică de salariul mediu lunar pentru această perioadă, să compenseze cheltuielile legate de contestarea ordinului de concediere și să achite prejudiciu moral.

Astfel, a precizat că potrivit certificatului eliberat de Inspectoratul de poliție Orhei, salariul mediu al său constituia 6 677 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 25 alin. (5) pct. 1), 55 alin. (4) și (7), 57 alin. (1) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art. 89 alin. (2), 90 alin. (1)-(3) Codul muncii, pct. 84 din Statutul disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 9 iulie 2013, art. 206 alin. (1) lit. a), 209 alin. (1), 211, 224 Cod administrativ.

A solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, anularea ordinului cu privire la sancționarea disciplinară a agentului superior Victor Mercic, emis de Inspectoratul General al Poliției, înregistrat la Inspectoratul de poliție Orhei la 25 august 2020, ca fiind ilegal, restabilirea lui în funcția anterior ocupată de subofițer al Serviciului patrulare al Secției securitate publică a Inspectoratului de poliție Orhei din subordinea Inspectoratului General al Poliției, încasarea în mod solidar de la Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul de poliție Orhei în beneficiul lui a salariului restant pentru întreaga perioadă de lipsă forțată de la muncă, începând cu 25 august 2020 – data concedierii și până la data pronunțării hotărârii, reieșind din mărimea medie a salariului lunar de 6 677 de lei pe lună, a prejudiciului moral pentru concedierea ilegală în mărime de 6 677 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 12 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost admisă parțial acțiunea de contencios administrativ depusă de Victor Mercic.

A fost anulat actul administrativ individual defavorabil - ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 371 ef. din 25 august 2020 cu privire la sancționarea disciplinară a agentului superior Victor Mercic.

A fost obligat Inspectoratul General al Poliției să emită actul individual favorabil de restabilire a lui Victor Mercic în funcția de subofițer superior al Serviciului patrulare al Secției securitate publică a Inspectoratului de poliție Orhei din subordinea Inspectoratului General al Poliției.

Au fost încasate din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Victor Mercic salariul pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu, începând cu 25 august 2020 până la 12 octombrie 2021 și prejudiciul moral în mărimea unui salariu de funcție lunar.

În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 13 octombrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ, Inspectoratul General al Poliției a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 12 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, iar la 23 noiembrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ, a fost prezentată motivarea apelului.

Prin decizia din 28 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Inspectoratul General al Poliției și menținută hotărârea din 12 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

La 1 iulie 2022, prin intermediul poștei electronice, Inspectoratul General al Poliției a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 28 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

La 5 octombrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Inspectoratul General al Poliției a depus motivarea recursului împotriva deciziei din 28 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o neîntemeiată și neargumentată, pasibilă de a fi casată, din considerent că instanța de apel la examinarea cauzei nu a luat în considerație argumentele tuturor participanților la proces, nu au fost examinate și elucidate pe deplin toate aspectele, argumentele și probele prezentate, nefiind studiate minuțios actele normative în vigoare, care reglementează obiectul litigiului.

Atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu au apreciat poziția Inspectoratului General al Poliției, motiv din care se consideră că pricina a fost examinată unilateral, iar concluziile instanței cu privire la cele constatate în partea admiterii acțiunii sunt în contradicție cu materialele cauzei, respectiv soluția instanțelor judecătorești cu privire la admiterea acțiunii în conformitate cu legislația în vigoare, este total greșită.

De asemenea, a menționat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au dat apreciere prevederilor invocate de către reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, și anume, pct. 39 din Statul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017, care stipulează că se consideră abatere disciplinară fapta (acțiune sau inacțiune) a funcționarului săvârșită cu vinovăție prin care au fost încălcate prevederile Statutului disciplinar, ale actelor normative în vigoare, restrângerile, interdicțiile și incompatibilitățile statuate de legislația în vigoare,

ordinele și dispozițiile superiorilor, regulamentul intern sub a căror incidență se înscrie specificul funcției, precum și cerințele fișei postului deținut.

Cu referire la prevederile art. 24 alin. (4), 26 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct. 4 subpct. 11) Cod de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629/2017, pct. 13 subpct. 7) și subpct. 8), pct. 39 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 7 iunie 2017, a considerat că Victor Mercic a comis o abatere disciplinară gravă, care prejudiciază grav imaginea și prestigiul Poliției, or ultimul chiar și fiind în afara orelor de serviciu, având calitatea de polițist, urma să întreprindă toate măsurile prevăzute de lege în vederea curmării acțiunilor ilegale despre care a luat cunoștință, însă acesta nemijlocit a demonstrat un comportament ce contravine normelor etice acceptate și practicate în societate, prin aplicarea violenței fizice în privința unor persoane, ca urmare fiind pornită urmărirea penală conform semnelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

A precizat că actualmente intimatul Victor Mercic deține statutul de inculpat în cadrul dosarului penal remis în adresa Judecătorei Orhei sediul central pentru examinarea în fond.

Instanța de apel a ignorat faptul că legiuitorul a stabilit diferite tipuri de răspundere în funcție de natura încălcărilor comise, astfel, răspunderea disciplinară survine pentru încălcarea disciplinei muncii, pe când răspunderea penală se consideră condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Condiția imperios necesară pentru aplicarea unei sancțiuni disciplinare este derularea prealabilă a unei anchete de serviciu, care se desfășoară asupra abaterilor disciplinare prezumate a fi fost săvârșite de către persoana/salariatul în cauză cu respectarea prezumției de nevinovăție, conform căreia salariatul este considerat nevinovat pentru fapta sesizată ca abatere disciplinară atât timp cât vinovăția sa nu a fost dovedită.

Așadar, instanța urma să stabilească, prin prisma art. 43 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 7 iunie 2017, că răspunderea disciplinară este independentă de cea penală, contravențională sau civilă, respectiv, aplicarea sancțiunii disciplinare nu poate fi condiționată de atragerea la răspundere penală a salariatului Victor Mercic.

A remarcat că instanța de apel, prin decizia recurată, a ignorat în totalitate dezideratul legal potrivit căruia polițiștii poartă răspundere în conformitate cu legislația și cu Statutul disciplinar al funcționarului public din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat de Guvern.

A învederat că potrivit art. 59 alin. (8) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul

Ministerului Afacerilor Interne, aplicarea sancțiunii disciplinare nu exclude răspunderea penală, contravențională sau civilă. Prevederi similare se regăesc și în art. 43 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 7 iunie 2017.

A subliniat că nu poate fi reținută concluzia instanței de apel de absolvire de răspundere disciplinară a intimatului Victor Mercic datorită faptului că în privința acțiunilor huliganice ale acestuia nu a fost pronunțată o sentință de condamnare definitivă, or acesta a fost sancționat disciplinar anume din cauza faptului că a admis degenerarea situației de conflict, altercații la care a participat personal, nesesizarea Poliției de a reclama incidentul, comportament impropriu statutului de polițist, la 19 iulie 2020, în sat. Piatra r-nul Orhei, neîntreprinderea măsurilor posibile pentru prevenirea și curmarea acțiunilor ilegale ale altor persoane.

La 6 octombrie 2022, în adresa lui Victor Mercic, avocatului Serghei Șteliman și Inspectoratului de poliție Orhei a fost expediată copia recursului depus de Inspectoratul General al Poliției, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 182), fiind recepționată de către Victor Mercic la 14 octombrie 2022, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 184).

Tot, la 6 octombrie 2022, copia recursului depus de Inspectoratul General al Poliției, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței, a fost expediată și la adresa electronică a avocatului Serghei Șteliman și Inspectoratului de poliție Orhei, ceea ce se atestă prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei (f. d. 183).

La 21 noiembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Victor Mercic a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului depus de Inspectoratul General al Poliției.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 28 iunie 2022, în ședință publică (f. d. 138).

Din materialele dosarului rezultă că copia dispozitivului deciziei din 28 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului Inspectoratul General al Poliției, prin intermediul oficiului poștal, la 11 august 2022, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 161).

Tot actele cauzei atestă că la 1 iulie 2022, prin intermediul poștei electronice, Inspectoratul General al Poliției a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 28 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 163-165).

Se mai constată că copia deciziei motivate din 28 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului Inspectoratul General al Poliției, prin

intermediul oficiului poștal, la 27 septembrie 2022, fapt ce se confirmă prin ștampila aplicată pe scrisoarea de expediere a actului judecătoresc, copia căreia a fost anexată la cererea de recurs motivată (f. d. 180).

Este cert și faptul că la 5 octombrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Inspectoratul General al Poliției a depus motivarea recursului împotriva deciziei din 28 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 170-176).

Astfel, recursul depus de Inspectoratul General al Poliției împotriva deciziei din 28 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău este în termen.

În conformitate cu art. 247 Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

În speță, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție nu a considerat oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticile recurentului, au fost expuse cu suficientă claritate.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

În corespundere cu art. 21 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit art. 244 alin. (2), în coroborare cu art. 231 alin. (2) Cod administrativ, pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Art. 194 alin. (2) Cod administrativ, prevede că în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

La fel, art. 219 alin. (1) - (2) Cod administrativ, stipulează că instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată

indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Autoritățile publice și instanțele de judecată competente, conform art. 21 din Codul administrativ, trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercițarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Recapitulând esența litigiului în scopul verificării aplicării corecte a dreptului material și procedural, instanța de recurs reține următoarea stare de fapt.

Astfel, din cumulul probatoriu administrat speței, se constată că prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 291 ef din 3 iulie 2020, Victor Mercic a fost angajat în funcția de subofițer superior al Serviciului patrulare al Secției securitate publică a Inspectoratului de poliție Orhei din subordinea Inspectoratului General al Poliției (f. d. 8).

Potrivit informației speciale a Șefului interimar al Inspectoratului de Poliție Orhei, rezultă că la 19 iulie 2020, de către Serviciul de gardă a Inspectoratului de poliție Orhei a fost recepționat apelul telefonic efectuat de Galina Astahova, care a comunicat despre tulburarea ordinii publice de mai multe persoane în satul Piatra raionul Orhei, care se agresau reciproc (f. d. 1 dosar administrativ).

Tot din informația specială a Șefului interimar al Inspectoratului de Poliție Orhei, se evidențiază că la fața locului în satul Piatra raionul Orhei, a fost îndreptat echipajul 112, însă inițial nu au fost clare circumstanțele cazului, deoarece persoanele vizate în apelul telefonic nu mai erau la fața locului, ulterior la 20 iulie 2020, în urma studierii filmărilor video, s-a stabilit că una din persoanele agresate este agentul superior Victor Mercic, subofițer superior al Serviciului patrulare al SSP a IP Orhei, în afara orelor de serviciu, în ținută civilă, pe cazul dat fiind inițiată o anchetă de serviciu.

Este cert și faptul că prin încheierea Ofițerului principal al Secției investigații interne a Direcției inspectare efectiv din 11 august 2020 privind rezultatul examinării extrasului din sinteza operativă al Inspectoratului General al Poliției, înregistrat cu nr. 6657, a fost considerată finalizată ancheta de serviciu înregistrată cu nr. 6657 din 21 iulie 2020 și propusă sancționarea disciplinară a subofițerului superior al Serviciului patrulare al Secției securitate publică a Inspectoratului de poliție Orhei din subordinea Inspectoratului General al Poliției, agent superior Victor Mercic, cu concedierea din funcția publică cu statut special, în temeiul art. 38 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pentru comiterea unei încălcări grave (f. d. 58-61 dosar administrativ).

Iar prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 371 ef din 25 august 2020 „Cu privire la sancționarea disciplinară a agentului superior Victor Mercic”, în temeiul art. 38 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Victor Mercic a fost sancționat disciplinar cu concedierea din funcția publică cu statut special de subofițer superior al Serviciului patrulare al Secției

securitate publică a Inspectoratului de poliție Orhei din subordinea Inspectoratului General al Poliției (f. d. 73-76 dosar administrativ).

Victor Mercic, reprezentat de avocatul Serghei Șteliman, înaintând acțiunea în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului de poliție Orhei, a solicitat anularea ordinului cu privire la sancționarea disciplinară a agentului superior Victor Mercic, emis de Inspectoratul General al Poliției, înregistrat la Inspectoratul de poliție Orhei la 25 august 2020, ca fiind ilegal, restabilirea lui în funcția anterior ocupată de subofițer al Serviciului patrulare al Secției securitate publică a Inspectoratului de poliție Orhei din subordinea Inspectoratului General al Poliției, încasarea în mod solidar de la Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul de poliție Orhei în beneficiul lui a salariului restant pentru întreaga perioadă de lipsă forțată de la muncă, începând cu 25 august 2020 – data concedierii și până la data pronunțării hotărârii, reieșind din mărimea medie a salariului lunar de 6 677 de lei pe lună, a prejudiciului moral pentru concedierea ilegală în mărime de 6 677 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a admis parțial acțiunea, a anulat actul administrativ individual defavorabil - ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 371 ef. din 25 august 2020 cu privire la sancționarea disciplinară a agentului superior Victor Mercic, a obligat Inspectoratul General al Poliției să emită actul individual favorabil de restabilire a lui Victor Mercic în funcția de subofițer superior al Serviciului patrulare al Secției securitate publică a Inspectoratului de poliție Orhei din subordinea Inspectoratului General al Poliției, a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Victor Mercic salariul pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu, începând cu 25 august 2020 până la 12 octombrie 2021 și prejudiciul moral în mărimea unui salariu de funcție lunar. În rest, cererea de chemare în judecată a respins ca fiind neîntemeiată.

Judecând apelul depus de Inspectoratul General al Poliției, instanța de apel a respins apelul și a menținut hotărârea primei instanțe.

Efectuând controlul judiciar al deciziei din 28 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 12 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că, instanțele de judecată ierarhic inferioare, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunii, cu aplicarea corectă a legii materiale, stabilind circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și având la bază cumulul de probe administrate la caz, corect au ajuns la soluția temeiniciei parțiale a acțiunii înaintate de Victor Mercic.

Astfel, conform art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Potrivit art.189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art. 206 alin. (1) lit. a) și b) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare) și obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare);

În același timp, art. 209 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, stipulează că acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

După cum se constată în speță, obiectul controlului judecătoresc îl constituie ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 371 ef din 25 august 2020 „Cu privire la sancționarea disciplinară a agentului superior Victor Mercic”, prin care Victor Mercic a fost sancționat disciplinar cu concedierea din funcția publică cu statut special, subofițer superior al Serviciului patrulare al Secției securitate publică a Inspectoratului de poliție Orhei din subordinea Inspectoratului General al Poliției, cu care acesta a făcut cunoștință la data de 25 august 2020, fapt ce se confirmă prin semnătura aplicată pe versoul ordinului menționat (f. d. 82 verso dosar administrativ).

Ca urmare, instanța de recurs conchide că Victor Mercic a depus prezenta cerere de chemare în judecată la data de 24 septembrie 2020, cu respectarea termenului de înaintare a acțiunii în contencios administrativ, astfel că instanța de recurs va trece la analiza cererii de recurs pe fond.

La caz, instanța de recurs relevă prevederile art. 38 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, potrivit cărora raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special poate să înceteze în următoarele situații: pentru încălcări repetate ale disciplinei de serviciu pe parcursul unui an sau pentru comiterea unei încălcări grave.

Conform dispozițiilor art. 58 alin. (1) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în funcție de gravitatea faptelor comise și gradul de vinovăție, funcționarului public cu statut special i se pot aplica următoarele sancțiuni disciplinare: a) avertisment; b) mustrare; c) mustrare aspră; d) retrogradare cu un grad special; e) retrogradare în funcție; f) concediere din funcția publică cu statut special.

Din sensul normelor de drept citate, rezultă că autoritatea publică competentă de a decide aplicarea sancțiunii disciplinare a funcționarului public cu statut special și încetarea raporturilor de serviciu, dispune de acest drept discreționar, în condițiile legii, în situația constatării comiterii unei abateri disciplinare.

În același timp, prevederile art. 118 alin. (1) și (2) Cod administrativ, stipulează că motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

- a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;
- b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul;
- c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

(3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Totodată, art. 120 alin. (1) Cod administrativ reglementează că un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă: a) numele/denumirea autorității publice care a emis actul administrativ; b) numele colaboratorului autorității publice care a emis actul administrativ; c) numele destinatarului actului administrativ; d) data la care a fost emis actul administrativ; e) decizia luată (partea dispozitivă a actului administrativ); f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ; g) decizia cu privire la cheltuieli; h) informația cu privire la exercitarea căilor de atac; i) semnătura olografă/electronică a persoanei din cadrul autorității publice care a emis actul administrativ sau, după caz, semnătura electronica a autorității care a emis actul administrativ.

Raportând la caz dispozițiile legale enunțate, instanța de recurs reține că, prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 371 ef din 25 august 2020 „Cu privire la sancționarea disciplinară a agentului superior Victor Mercic”, pentru încălcarea prevederilor art. 24 alin. (4), 26 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art. 50 lit. a) și c), 52 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct. 7 subpct.1) și 3), pct. 13 subpct. 2) și subpct. 3) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 7 iunie 2017, pct. 4 subpct.11) și subpct. 16) și pct.7) subpct.1), 3) și 9) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629 din 8 august 2017, acțiuni manifestate prin adoptarea unui comportament impropriu statutului de polițist la 19 iunie 2020, la terasa de vară a magazinului alimentar ÎI „Ion Juruc”, amplasat în localitatea Piatra raionul Orhei, prin faptul neintervenirii și tolerării maltratării minorului XXXXX XXXXX în prezența sa, nesesizării celei mai apropiate subdiviziuni polițienești cu privire la circumstanțele respective, tulburării grosolane a ordinii și liniștii publice prin antrenarea în altercații verbale și fizice cu Octavian Guriev, în temeiul art. 38 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, subofițerul superior al Serviciului patrulare al Secției securitate publică a Inspectoratului de poliție Orhei din subordinea Inspectoratului General al Poliției, agentul superior Victor Mercic, a fost sancționat disciplinar cu concedierea din funcția publică cu statut special.

Astfel, analizând conținutul ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 371 ef din 25 august 2020, instanța de recurs atestă că acest ordin de aplicare a sancțiunii disciplinare lui Victor Mercic nu corespunde prevederilor art. 118 Cod administrativ, deoarece nu conține o motivare corespunzătoare a sancțiunii aplicate.

În acest aspect, instanța de recurs conchide că instanțele de judecată ierarhic inferioare într-un mod justificat au stabilit că prin ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare lui Victor Mercic, angajatorul Inspectoratul General al Poliției nu a motivat în ce mod fapta imputată lui Victor Mercic reprezintă o încălcare gravă a disciplinei de serviciu care ar compromite și denigra imaginea și prestigiul instituției și în ce măsură acțiunile lui Victor Mercic urmau a fi încadrate în dispozițiile legale indicate în acest ordin.

Or, descrierea generală a faptelor și enumerarea normelor de drept, nu poate fi apreciată ca o motivare corespunzătoare a sancțiunii aplicate, care să corespundă principiului transparenței și comprehensibilității.

Mai mult că obligativitatea motivării sancțiunii disciplinare de către angajator, derivă și din prevederile pct. 94 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 7 iunie 2017, care stabilește expres că concedierea este o măsură disciplinară extremă și se aplică pentru încălcări sistematice ale disciplinei de serviciu sau pentru comiterea unei abateri disciplinare grave.

Pe când, în speță este cert că, contrar prevederilor art. 118 Cod administrativ, Inspectoratul General al Poliției nu și-a motivat soluția de aplicare a celei mai grave sancțiuni disciplinare - concedierea din funcția publică cu statut special a lui Victor Mercic și nu a explicat nici modul de exercitare a dreptului discreționar, la aplicarea celei mai dure sancțiuni prevăzută de legislația în vigoare.

De asemenea, se va nota că, Inspectoratul General al Poliției nu a motivat aplicarea sancțiunii conform testului de proporționalitate, or măsura luată trebuie să fie adecvată – să poată în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului, necesară - indispensabilă pentru îndeplinirea scopului, și proporțională - să asigure justul echilibru între interesele concrete pentru a fi corespunzătoare scopului urmărit.

Aici, de principiu este de menționat și faptul că pârâtul Inspectoratul General al Poliției nu a înlăturat greșelile de formă și procedură nici până la finalizarea dezbaterilor judiciare în prima instanță, după cum reglementează dispoziția art. 123 Cod administrativ.

Instanța de recurs nu va reține argumentele recurentului Inspectoratul General al Poliției, invocate și în ancheta de serviciu, precum că Victor Mercic asistând la maltratarea minorului XXXXX XXXXX, nu a intervenit și nu a stopat acțiunile ilegale admise din partea lui Ion Zaporojan.

Și asta deoarece, după cum atestă actele cauzei și anume proba video anexată la dosar, cercetată în cadrul ședințelor de judecată ale instanțelor de judecată ierarhic inferioare, la data de 19 iulie 2020, Victor Mercic, aflându-se în afara orelor de program, a întreprins măsuri posibile pentru curmarea infracțiunii sau contravenției, prin intervenirea imediată, prin solicitarea încetării acțiunilor ilegale de maltratare a minorului.

În acest context, instanța de recurs consideră lipsit de esență și argumentul Inspectoratului General al Poliției precum că Victor Mercic nu a sesizat despre faptul maltratării minorului XXXXX XXXXX, cea mai apropiată subdiviziune a poliției.

Or, reieșind din proba video anexată la materialele cauzei, instanțele de judecată ierarhic inferioare justificat au reținut că odată cu intervenirea lui Victor Mercic, prin somarea persoanei agresive să înceteze acțiunile ilegale de maltrare a minorului, acesta a fost atacat fizic, astfel, fiind în imposibilitate de a apela la cea mai apropiată subdiviziune a poliției.

Așadar, în urma examinării medico-legale a lui Victor Mercic, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202026P0141 din 22 iulie 2020, a fost depistată XXXXX– fiind calificate ca vătămare ușoară (f. d. 12-12 verso).

Sintetizând cele reliefate supra, instanța de recurs constată justetea soluției instanțelor de judecată ierarhic inferioare cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil - ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 371 ef. din 25 august 2020 cu privire la sancționarea disciplinară a agentului superior Victor Mercic.

Distinct de cele menționate, instanța de recurs va respinge și alegația Inspectoratului General al Poliției din cererea de recurs, precum că Victor Mercic a comis o abatere disciplinară gravă, care prejudiciază grav imaginea și prestigiul Poliției, prin aplicarea violenței fizice în privința unor persoane, urmare la care a fost pornită urmărirea penală conform semnelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și în care Victor Mercic are statut de inculpat.

În acest aspect, este de relevat că după cum corect a concluzionat și instanța de apel, nici la momentul emiterii ordinului contestat și nici până în prezent în privința lui Victor Mercic nu există a hotărâre judecătorească de condamnare definitivă, din care să rezulte confirmarea vinovăției acestuia în comiterea faptelor imputate lui Victor Mercic.

Aici se va nota că răspunderea disciplinară constituie o formă de răspundere independentă de toate celelalte forme ale răspunderii juridice, inclusiv cea penală, la caz, însă, aplicarea sancțiunii disciplinare nu a rezultat ca urmare a atragerii la răspundere penală a lui Victor Mercic.

Potrivit prevederilor art. 89 alin. (1) Codul muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu, poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu prin hotărâre a instanței de judecată.

Art. 90 alin. (1) Codul muncii, statuează că în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia.

Conform art. 90 alin. (2) lit. a) Codul muncii, repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă.

Totodată, potrivit dispozițiilor art. 330 alin. (1) lit. b) Codul muncii, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate

cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă.

În consecutivitatea celor descrise supra, urmare a declarării nule a ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 371 ef. din 25 august 2020 cu privire la sancționarea disciplinară a agentului superior Victor Mercic cu concedierea din funcția publică cu statut special, instanța de recurs stabilește justetea soluției instanțelor de judecată ierarhic inferioare cu privire la obligarea Inspectoratului General al Poliției să emită actul individual favorabil de restabilire a lui Victor Mercic în funcția de subofițer superior al Serviciului patrulare al Secției securitate publică a Inspectoratului de poliție Orhei din subordinea Inspectoratului General al Poliției și încasării din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Victor Mercic a salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu, începând cu 25 august 2020 până la 12 octombrie 2021.

Conform art. 329 alin. (1) și (2) Codul muncii, angajatorul este obligat să repara integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Prejudiciul moral se repară în formă bănească sau într-o altă formă materială determinată de părți. Litigiile și conflictele apărute în legătură cu repararea prejudiciului moral se soluționează de instanța de judecată, indiferent de mărimea prejudiciului material ce urmează a fi reparat.

Iar în condițiile art. 90 alin. (2) lit. c) și alin. (3) Codul muncii, repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului.

Mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată, ținându-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului.

Prin prisma normelor legale citate, instanța de recurs găsește drept întemeiată și concluzia instanțelor de judecată ierarhic inferioare cu privire la admiterea cerinței lui Victor Mercic privind repararea prejudiciului moral, cu încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției, în beneficiul lui Victor Mercic a prejudiciului moral în mărimea unui salariu de funcție lunar.

Or, deși Victor Mercic a solicitat repararea prejudiciului material și moral, în mod solidar, din contul Inspectoratului General al Poliției și a Inspectoratului de poliție Orhei, instanțele de judecată ierarhic inferioare întemeiat au admis aceste cerințe doar împotriva Inspectoratului General al Poliției - în calitate de angajator a lui Victor Mercic.

Față de cele relevate mai sus, având în susținere jurisprudența CtEDO și anume cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Curtea a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, instanța de recurs consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în cererea de recurs în sensul celor descrise.

Pentru motivele expuse și având în vedere faptul că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt întemeiate și legale, iar criticele formulate în recurs sunt nejustificate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. a), art. 248 alin. (2) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul depus de Inspectoratul General al Poliției.

Se menține decizia din 28 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 12 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a lui Victor Mercic, reprezentat de avocatul Serghei Șteliman împotriva Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului de poliție Orhei cu privire la anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil de restabilire în funcție, încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătoria

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Aliona Miron

Ala Cobăneanu